

Zadeva C-545/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

31. avgust 2021

Predložitveno sodišče:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

4. avgust 2021

Tožeča stranka:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Tožena stranka:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba, ki jo je vložila družba Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (v nadaljevanju: ANAS), za razglasitev ničnosti naloga za povračilo Ministero delle infrastrutture e dei trasporti (ministrstvo za infrastrukturo in promet; v nadaljevanju: MIT), s katerim je bilo ANAS naloženo vračilo neupravičeno prejetih zneskov, ter drugih aktov, ki niso neposredno povezani z vprašanji za predhodno odločanje.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje prehodne odločbe

Člen 267 PDEU; razlaga uredb (ES) št. 1083/2006, (ES) št. 1828/2006, (ES, Euratom) št. 2988/95, konvencije ZFI iz leta 1995, pripravljene na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji [Akt Sveta z dne 26. julija 1995 o pripravi Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (95/C 316/03)], in Direktiva (EU) 2017/1371, da se ugotovi, ali pojma „nepravilnost“ in „goljufija“ obsegata ravnanja, ki bi lahko dajala prednost enemu od udeležencev v postopku javnega naročanja, tudi če ni zadostnih dokazov o takih ravnanjih in učinkih takih

ravnanj na izbiro ponudnika (prvo vprašanje); skladnost člena 38(1)(f) zakonske uredbe št. 163/2006 s členom 45(2)(d) Direktive 2004/187/ES (drugo vprašanje); razlaga zgoraj navedene zakonodaje EU o preklicu finančnih pomoči, ki jih je plačala država članica, čeprav so bila uporabljena za predvideni namen in za projekt, upravičen do finančnih sredstev EU, ki je bil dejansko izveden (tretje in četrto vprašanje).

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 70(1)(b) Uredbe (EU) št. 1083/2006, člen 27(c) Uredbe (EU) št. 1828/2006, člen 1 konvencije ZFI iz Akta Sveta z dne 26. julija 1995, člen 1(2) Uredbe št. 2988/95, in člen 3(2)(b) Direktive (EU) 2017/1371 razlagati tako, da ravnanja, ki bi lahko dajala prednost gospodarskemu subjektu v postopku za oddajo javnega naročila, spadajo v obseg uporabe pojma „nepravilnost“ ali „goljufija“ in so zato pravna podlaga za preklic pomoči, čeprav ni zadostnih dokazov, da je do takih ravnanj dejansko prišlo, oziroma ni zadostnih dokazov, da so bila odločilna pri izbiri upravičenca?
- 2) Ali člen 45(2)(d) Direktive 2004/18/ES nasprotuje določbi, kot je člen 38(1)(f) zakonske uredbe št. 163/2006, ki ne dovoljuje, da se iz razpisa izloči gospodarski subjekt, ki je poskušal vplivati na postopek odločanja javnega naročnika, zlasti če gre pri tem poskusu za podkupovanje nekaterih članov razpisne komisije?
- 3) Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na eno ali obe zgoraj navedeni vprašanji navedene predpise razlagati tako, da od države članice vedno zahtevajo preklic pomoči in od Komisije 100-odstotni finančni popravek, čeprav je bila ta pomoč uporabljena za namen, za katerega je bila dodeljena, in za projekt, ki je bil upravičen do evropskega financiranja in dejansko izveden?
- 4) Če je odgovor na tretje vprašanje nikalen, in sicer, da ni treba preklicati pomoči ali izvesti finančnega popravka v višini 100 %, ali predpisi, navedeni v točki 1), in spoštovanje načela sorazmernosti omogočajo preklic pomoči in finančni popravek ob upoštevanju gospodarske škode, ki je dejansko nastala za splošni proračun Evropske unije, in zlasti, ali se v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, „finančne posledice“ v smislu člena 98(3) Uredbe (EU) št. 1083/2006 lahko določijo pavšalno, in sicer z uporabo meril iz tabele iz odstavka 2 Sklepa Komisije št. 9527 z dne 19. decembra 2013?

Navedene določbe prava Evropske unije

Konvencija ZFI iz Akta Sveta z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, zlasti člen 1;

Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, zlasti člen 1(2);

Direktiva 2004/18/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, zlasti člen 45(2)(d);

Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999, zlasti člen 70(1)(b):

Uredba Komisije (ES) št. 1828/2006 z dne 8. decembra 2006 o pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj, zlasti člen 27(c).

Dokument Komisije COCOF 07/0037/03-SL, z dne 29. novembra 2007 – Smernice za določanje finančnih popravkov pri izdatkih, ki jih sofinancirajo strukturni skladi in kohezijski sklad, v primerih neupoštevanja pravil o javnih naročilih;

Sklep Komisije C(2013) 9527 final o opredelitvi in odobritvi smernic za določanje finančnih popravkov pri izdatkih, financiranih s strani Unije v okviru deljenega upravljanja, ki jih izvede Komisija zaradi neskladnosti s pravili o javnih naročilih;

Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava; zlasti člen 3(2)(b);

Navajane nacionalne določbe in sodna praksa

Decreto Legislativo 12 aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (zakonska uredba št. 163 z dne 12. aprila 2006 o zakoniku o javnem naročanju gradenj, storitev in blaga na podlagi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES), razveljavljena po začetku veljavnosti decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) (zakonska uredba št. 50 z dne 18. aprila 2016 o zakoniku o javnem naročanju), ki se uporablja za obravnavani javni razpis, ki je bil objavljen leta 2012, ki določa zlasti:

Člen 38(1) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja, je določal:

„1. V postopkih za oddajo koncesij in javnih naročil gradenj, blaga in storitev ne morejo sodelovati – in se jim ne dodeli javno naročilo kot podizvajalcu niti ne morejo skleniti pogodbe za to naročilo – osebe:

[...]

c) ki so bile s pravnomočno obsodilno sodbo, s pravnomočno kazensko obsodilno odločbo ali s sodbo, s katero je v skladu s členom 444 zakona o kazenskem postopku naložena dogovorjena kazen, obsojene za hudo kaznivo dejanje v škodo države ali Skupnosti, ki vpliva na njihovo poklicno integriteto; vsekakor je razlog za izključitev pravnomočna obsodba za eno ali več kaznivih dejanj sodelovanja v kriminalni združbi, korupcije, goljufije ali pranja denarja, ki so opredeljena v predpisih Skupnosti, navedenih v členu 45(1) Direktive 2004/18;

[...]

f) ki so bile na podlagi utemeljene ocene naročnika spoznane za krive hude malomarnosti ali slabe vere pri opravljanju storitev, ki jim jih je oddal naročnik, ki je objavil javni razpis; ali ki so storile resno napako pri opravljanju svoje poklicne dejavnosti, kar je z vsemi dokaznimi sredstvi ugotovil naročnik“

Legge 29 Settembre 2000, n. 300 – Ratifica ed esecuzione dei seguenti Atti internazionali elaborati in base all'articolo K. 3 del Trattato dell'Unione europea: Convenzione sulla tutela degli interessi finanziari delle Comunità europee, fatta a Bruxelles il 26 luglio 1995 [in drugi mednarodni akti s področja boja proti korupciji] (zakon št. 300 z dne 29. septembra 2000 – ratifikacija in izvajanje naslednjih mednarodnih aktov, sprejetih v skladu s členom K.3 Pogodbe o Evropski uniji: Konvencije o varstvu finančnih interesov Evropskih skupnosti, podpisane v Bruslju, 26. julija 1995).

Nacionalna sodna praksa določa, da sam obstoj kazenskih postopkov zoper predstavnike podjetja, ki sodeluje v postopku javnega naročanja, ni „resna napaka pri opravljanju [...] poklicne dejavnosti“, zaradi katere bi bila odločena izključitev iz postopka v skladu z zgoraj navedenim členom 38(1)(f) zakonske uredbe št. 163/2006.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Evropska komisija je s Sklepom C(2007) 6318 z dne 7. decembra 2007 odobrila nacionalni operativni program za omrežja in mobilnost 2007–2013 (v nadaljevanju: PON). Družbi ANAS so bila odobrena finančna sredstva iz tega programa za stroške gradnje državne ceste št. 96 (v nadaljevanju: S.S. 96). Finančna sredstva so znašala 29.995.508,22 EUR, od tega 22.496.631,17 EUR iz naslova deleža EU (ESRR) in 7.498.877,06 EUR iz naslova nacionalnega deleža. V zvezi s tem financiranjem, ki je bilo družbi ANAS že delno izplačano, je imelo Ministrstvo za infrastrukturo in promet (v nadaljevanju: MIT) vlogo organa upravljanja.
- 2 Za izvedbo gradnje S.S. 96 je družba ANAS leta 2012 objavila javno naročilo, ki je bilo istega leta dodeljeno začasnemu združenju podjetij, med katerimi je bila tudi družba Aleandri S.p.a. (v nadaljevanju: RTI Aleandri).

- 3 Z ukrepom, ki se izpodbija s predmetno tožbo (v nadaljevanju: „izpodbijani ukrep“), je MIT sklenilo, da družbi ANAS ne bo izplačalo preostalega dela finančnih sredstev za S.S. 96 in da bo povrnilo 100 % že izplačanih sredstev tej družbi, z obrazložitvijo, da je dodelitev naročila vsebovala nepravilnosti zaradi goljufije, med drugim v skladu s členom 2(7) Uredbe (ES) št. 1083/2006 ter s členoma 4 in 5 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95. Te nepravilnosti so bile ugotovljene s kazensko preiskavo, ki se je zaključila z uvedbo sodnega postopka zoper tri funkcionarje družbe ANAS, obdolžene korupcije, ker naj bi od družbe Aleandri S.p.A. prejeli določeno vsoto denarja, da bi nezakonito vplivali na zadevni postopek javnega naročanja. Nato sta se dva od zgoraj navedenih funkcionarjev sporazumela o kazni, ki jima je bila izrečena s sodbo Giudice per le Indagini Preliminari (preiskovalni sodnik) pri Tribunale di Roma (sodišče v Rimu, Italija) z dne 28. novembra 2018. Za ista dejanja je bil uveden kazenski postopek, ki še vedno teče, zoper zakonitega zastopnika družbe Aleandri S.p.a. in zoper družbo Aleandri S.p.a., ki se šteje za odgovorno za upravni prekršek, ker ni določila organizacijskih modelov in modelov upravljanja, ki bi lahko preprečili zgoraj navedena kazniva dejanja. Iz kazenske preiskave zlasti izhaja, da je eden od funkcionarjev družbe ANAS, zoper katere je bil sprožen postopek, svoje sodelavce, ki so sodelovali v razpisni komisiji, povabil, naj dajo prednost družbi RTI Aleandri; vendar pa ni bilo dokazano, da so zgoraj navedeni člani komisije dejansko vplivali na oddajo naročila ali, da bi bili ob neobstoju zgoraj navedenih koruptivnih dejanj izbrani drugi gospodarski subjekti.
- 4 Družba ANAS je izpodbijala ukrep MIT pri predložitvenem sodišču TAR del Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij, Italija) in predlagala razglasitev ničnosti.
- 5 MIT je pristopilo in zahtevalo zavrnitev pritožbe.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 6 Družba ANAS v prvem pritožbenem razlogu navaja kršitev in napačno uporabo člena 1(2) Uredbe (ES) št. 2988/95, člena 1 konvencije ZFI iz leta 1995, člena 27(c) Uredbe (ES) št. 1828/2006, in prekoračitev pooblastil zaradi neobrazloženosti ter zaradi dejstva, da ni bila opravljena preiskava. V zvezi s tem tožeča stranka navaja:
 - a) prvič, nobena obsodilna sodba se ni nanašala na samo tožečo stranko kot tako in ni dokazov, da bi družba RTI Aleandri zadevno naročilo pridobila nezakonito. Ker niso nastali neupravičeni stroški v breme proračuna EU, ni bila storjena nobena škoda;
 - b) drugič, v obravnavani zadevi ni mogoče ugotoviti goljufije, ker ne člen 1 konvencije ZFI ne Uredba (ES) št. 2988/95 ne določata potrebnih pogojev za obstoj nepravilnosti ali goljufije. Direktiva (EU) 2017/1371 je namreč prva opredelila goljufijo v zvezi s stroški za javna naročila kot „goljufije, ki škodijo [...] interesom Unije“;

- c) tretjič, MIT je v izpodbijanem ukrepu napačno navajal Sklep Komisije C (2013) 9527, medtem ko so se v obravnavani zadevi uporabljale smernice iz dokumenta Komisije COCOF 07/0037/03-SL. Poleg tega je tožena stranka samodejno uporabila finančni popravek v višini 100 %, ne da bi opravila posebno presojo obravnavane zadeve.
- 7 Družba ANAS z drugim tožbenim razlogom trdi, da je MIT izpodbijani ukrep utemeljil na „sodbi o izreku dogovorjene kazni“, ki ne ustreza obsodilni sodbi in je ni mogoče uporabiti v civilnem ali upravnem postopku.
- 8 Družba ANAS s tretjim tožbenim razlogom očita kršitev člena 2(1)(7) Uredbe (ES) št. 1083/2006, člena 98(2) Uredbe (ES) št. 1083/2006 in člena 135 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ter kršitev načela sorazmernosti in prekoračitev pooblastil zaradi dejstva, da ni bila opravljena preiskava, ker iz izpodbijanega ukrepa ne izhaja, da bi bil proračun Unije zaradi obravnavane zadeve kakor koli oškodovan. Dejansko je bila infrastruktura, na katero se nanašajo financirana dela, zaključena in se lahko uporablja, pravilnost izvedenih del pa ni bila izpodbijana. Poleg tega so bila sredstva EU uporabljena za namen, za katerega so bila namenjena, in ni dokazov o neupravičenih stroških v breme splošnega proračuna EU. Tožeča stranka trdi, da bi MIT glede na okoliščine v obravnavani zadevi lahko uporabilo vsaj nižji delež finančnega popravka iz izpodbijanega ukrepa v skladu s smernicami Komisije o finančnih popravkih.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 9 Predložitveno sodišče meni, da mu dokazi, ki jih ima na voljo, ne omogočajo, da bi zanesljivo lahko trdilo, da je bilo obravnavano javno naročilo nezakonito oddano družbi RTI Aleandri; delno pa je bilo dokazano, da je bil namen ravnanja družbe Aleandri S.p.a vplivati na rezultat postopka javnega naročanja. Vendar sodišče poudarja, da zadevni razpis, ki je bil objavljen leta 2012, ureja zdaj razveljavljena zakonska uredba št. 163/2006, ki ni izrecno določala izključitve gospodarskega subjekta, ki je poskušal vplivati na odločitve naročnika, medtem ko je ta izključitev izrecno določena v členu 57(4)(i) veljavne Direktive 2014/24/EU. Zato oddaja javnega naročila ne more postati nezakonita zaradi ravnanja zakonitega zastopnika družbe Aleandri S.p.a.
- 10 Predložitveno sodišče meni, da mora Sodišče Evropske unije pojasniti, ali se lahko v primeru, kakršen je ta v obravnavani zadevi, ugotovi obstoj „nepravilnost“ v obliki „goljufije“ v skladu z Uredbo (ES) št. 2006/1083, in ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na to vprašanje uporabiti finančni popravek v višini 100 %. Predložitveno sodišče v obravnavani zadevi ne ugotavlja nobene škode za proračun Unije, ker so bila finančna sredstva uporabljena za predvideni namen. Obravnavana gradnja je bila vključena v PON 2007–2013, brez nasprotovanj upravičena do financiranja iz proračuna EU in ustrezno zaključena. Predložitveno sodišče meni, da ni dovolj dokazov za ugotovitev, da je bil postopek javnega naročanja prirejen, po eni strani zato, ker s sodbo o naložitvi dogovorjene kazni,

izrečeno funkcionarjem družbe ANAS, ni mogoče dokazati odgovornosti zakonitega zastopnika družbe Aleandri S.p.a., po drugi strani pa zato, ker zoper zakonitega zastopnika še vedno poteka kazenski postopek zaradi teh dogodkov, v katerem bi bil lahko tudi oproščen. Po mnenju predložitvenega sodišča, četudi bi obstajali ustrezni dokazi, na podlagi katerih bi lahko ugotovili, da je zakoniti zastopnik družbe Aleandri S.p.a. podkupil nekatere funkcionarje družbe ANAS, da bi pridobil naročilo, ne bi bilo mogoče odrediti izključitve gospodarskega subjekta, ki je poskušal vplivati na rezultat postopka javnega naročanja, saj člen 38 zakonske uredbe št. 163/2006, ki se uporablja za obravnavani postopek javnega naročanja, ni določal takega razloga za izključitev.

- 11 Predložitveno sodišče dvomi glede skladnosti nacionalne zakonodaje, ki se uporablja v tej zadevi, z Direktivo 2004/18/ES, ki je veljala v času dejanskega stanja, če se člen 45(2)(d) te direktive razlaga tako, da pojem „huda poklicna napaka“ implicitno obsega tudi ravnanja, katerih namen je vplivati na oddajo javnega naročila. Vendar tudi samo predložitveno sodišče dvomi, da je taka razlaga pravilna, ker člen 57(4)(i) Direktive 2014/24/EU med razlogi za izključitev izrecno navaja ravnanja, katerih namen je neupravičeno vplivati na postopke javnega naročanja. Poleg tega bi lahko zgoraj navedena izrecna določba člena 57(4)(i) preprosto potrdila načelo, ki je implicitno že bilo v zakonodaji o postopkih javnega naročanja, ko je še veljala Direktiva 2004/18/ES.
- 12 Predložitveno sodišče tudi meni, da ni bilo ugotovljeno oškodovanje proračuna Unije, ki bi se lahko pojavilo, če ponudba, ki jo je predložil gospodarski subjekt, kateremu je bilo oddano javno naročilo, in sicer družba RTI Aleandri, ne bi bila najboljša z vidika razmerja med kakovostjo in ceno.
- 13 Predložitveno sodišče meni, da pojma „nepravilnost“ in „goljufija“, ki izhajata iz predpisov EU, predpostavljata, da je dokazana (vsaj potencialna) škoda za proračun EU, in sicer prijava neupravičenih stroškov v breme tega proračuna ali uporaba finančnih sredstev v drugačne namene od tistih, za katere so bila namenjena. Predložitveno sodišče glede tega napotuje na Sklep Komisije št. 9527 z dne 19. decembra 2013, v katerem je določena možnost uporabe finančnega popravka v višini 100 % v primeru nepravilnosti, storjenih v podporo določenim udeležencem postopka za oddajo javnega naročila; predložitveno sodišče meni, da ta sklep med zgoraj navedene nepravilnosti vključuje tudi primere, ko so bila finančna sredstva EU uporabljena za predvideni namen, vendar dodeljena subjektu, ki do njih ni bil upravičen, ker na primer ni izpolnjeval meril za oddajo javnega naročila.
- 14 Predložitveno sodišče dvomi, da je pojem nepravilnosti iz Sklepa Komisije št. 9527 z dne 19. decembra 2013 v celoti skladen z zakonodajo EU iz teh razlogov:
 - a) prvič, v referenčnih predpisih niso izrecno navedeni primeri, ko se finančna sredstva dodelijo subjektu, ki do njih ni upravičen;

- b) drugič, predložitveno sodišče predvideva, da nepravilnosti, vključno z goljufijo, predpostavljajo izplačilo stroškov v breme splošnega proračuna EU, ki brez zgoraj navedenih nepravilnosti ne bi bili izplačani; če bi se izkazalo, da je ta domneva pravilna, finančni popravek v višini 100 %, odrejen za upravičeno gradnjo, ki je bila regularno zaključena, ne bi bil upravičen;
 - c) tretjič, člena 98 in 99 Uredbe (ES) 1083/2006 določata, da Komisija pri določitvi obsega finančnih popravkov upošteva naravo in resnost nepravilnosti ter druge dejavnike, medtem ko Uredba (ES) 1303/2013 določa, da se popravki uporabijo v skladu z načelom sorazmernosti. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je mogoče iz zgoraj navedenih predpisov izpeljati načelo, po katerem je namen finančnega popravka odpraviti dejansko škodo, tako da bi moral v primeru nepravilnosti, ko je imel nek gospodarski subjekt neupravičeno prednost, delež finančnih sredstev, ki jih je treba vrniti, ustrezati škodi, ki jo je dejansko utrpela EU. To načelo je potrjeno tudi v zgoraj navedenem Sklepu št. 9527 z dne 19. decembra 2013, ki določa najvišji popravek v višini 25 % za primer neupoštevanja meril za oddajo naročila, navedenih v razpisni dokumentaciji;
 - d) četrtič, če Sklep št. 9527 z dne 19. decembra 2013 omogoča uporabo popravka v višini 100 % v primeru, da se daje prednost določenemu gospodarskemu subjektu, tudi brez dokazov o dejanskem obstoju takega ravnanja in dejanski prednosti takega gospodarskega subjekta, pomeni, da ima odločba o povračilu finančnih sredstev funkcijo sankcije, kar pa je v nasprotju z Uredbo (ES) št. 2988/1995, ki jasno ločuje med odvzemom finančnih sredstev in sankcijami, ki jih je treba naložiti subjektom, odgovornim za goljufijo.
- 15 Predložitveno sodišče meni, da so zgoraj navedena vprašanja pomembna za odločanje, ker je treba ugotoviti, ali pojma nepravilnosti in goljufije obsegata tudi okoliščine, ko ni zadostnih dokazov o ravnanjih, ki naj bi vplivala na dodelitev pomoči subjektu, ki do nje ni bil upravičen (prvo vprašanje). Poleg tega je treba za namen odločanja pojasniti, ali lahko postane oddaja zadevnega javnega naročila nezakonita samo zaradi ravnanja zakonitega zastopnika družbe Aleandri S.p.a., ki je obdolžen podkupovanja nekaterih funkcionarjev družbe ANAS (drugo vprašanje). Prvo in drugo vprašanje se nanašata na trditve družbe ANAS, ki ugovarja temu, da bi bilo javno naročilo nezakonito oddano družbi RTI Aleandri. Namen tretjega vprašanja je ugotoviti, ali se lahko šteje, da je proračun EU oškodovan tudi v zvezi z upravičenim projektom, ki spada v PON in je bil zaključen pravilno, in če se šteje, da je bil proračun oškodovan, ali je treba nujno odrediti preklic financiranja v višini 100 %. Nikalni odgovor na tretje vprašanje bi pomenil, da se ugoti tožbi, ki jo je vložila družba ANAS. Četrto vprašanje se nanaša na trditev družbe ANAS, da bi MIT pri preklicu finančnih sredstev mogel in moral uporabiti nižjo stopnjo popravka od 100% a. Pritrdilen odgovor na četrto vprašanje bi pomenil, da se ugoti tožbi, ki jo je vložila družba ANAS.